

Svar:

14-års grænsen går tilbage til en justitsministeriel lov af 20. april 1888 om tilsyn med plejebørn. Bestemmelsen må formentlig ses i sammenhæng med, at det store flertal af børn på 13-14 år den gang holdt op med at gå i skole og kom ud at tjene, således at et døgnophold hos en familie ikke var et plejeforhold, men et tjenesteforhold. Der findes hverken i bemærkningerne til socialreformen fra 1933 eller til den nuværende børneforsorgslov omtalt overvejelser om at skærpe reglerne om plejetilladelse ved en forhøjelse af aldersgrænsen.

Derimod har Københavns kommune og socialstyrelsen i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget henstillet til socialministeriet at overveje en forhøjelse under hensyn til udviklingen i undervisningspligtens længde. Socialministeriet finder imidlertid, at der snarere ligger en betryggelse i, at børnene går længere tid i skole, idet skolen i givet fald vil kunne gribe ind, eventuelt ved henvendelse til det sociale udvalg. Ministeriet har derfor ikke fundet anledning til at foreslå aldersgrænsen forhøjet.

Spørgsmål 81:

Ad § 65, stk. 3, spørges, med hvilken begrundelse godkendelsen er henlagt til amtskommunens social- og sundhedsudvalg i modsætning til primærkommunens socialudvalg.

Svar:

I henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg § 96 skal børne- og ungdomshjem og lignende institutioner, der kan modtage 5 eller flere børn og unge under 18 år, og som ikke er anerkendt som tilskudsberettigede, have forudgående tilladelse fra socialstyrelsen til oprettelse og drift.

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 96, stk. 1, pålægger man amtskommunerne ansvaret for, at der er det nødvendige antal pladser på døgninstitutioner for børn og unge. Det findes derfor naturligt at lade so-

cialstyrelsens kompetence til at tillade oprettelse og drift af rent private børnehjem eller lignende overgå til et organ på amtsplan. Det bemærkes, at alene den omstændighed, at oprettelse og drift af døgninstitutioner er langt mere kostbar end oprettelse og drift af daginstitutioner, bevirker, at der kun er ganske få ansøgninger, og at man derfor ikke forflygtiger amtskommunernes ansvar på døgninstitutionsområdet ved en bestemmelse som den foreslåede. Der findes i dag i alt 4-5 institutioner, der enten har eller vil få meddelt tilladelse efter § 96.

Spørgsmål 82:

Ad § 66, stk. 2, spørges, om plejelønnen er skattepligtig.

Svar:

Principielt er plejeløn skattepligtig indkomst for plejeforældrene. Der henvises i øvrigt til finansministerens svar i folketinget den 14. februar 1973 på spørgsmål fra folketingsmedlem Palle Simonsen, jfr. folketingets forhandlinger 1972-73, sp. 3885-88.

Spørgsmål 83:

Ad § 68, stk. 1, udbedes en oversigt over antallet af særforsorgspatienter anbragt i privat familiepleje.

Svar:

Der henvises til oversigt nederst på siden, omfattende klienter med ophold i privat pleje uden for eget hjem under tilsyn og vejledning fra en særforsorgsinstitution.

Spørgsmål 84:

Udvalget udbeder sig en kort redegørelse for, hvilke ydelser og bistand i øvrigt særforsorgspatienter i ekstern forpleje, herunder i kontrolleret familiepleje, modtager. Der udbedes herunder en redegørelse for, i hvilket omfang man søger invalidepension til særforsorgsklientelet, og hvorledes tilkendelse heraf kombineres med bistand i henhold til særforsorgslovgivningen.

	Andsvageforsorgen	Øvrige særforsorg
Total.....	Pr. ^{31/3} 1972: 1371	Pr. ^{31/3} 1972: 137
Heraf børn og unge....	77*)	42**)

*) under 15 år.

***) under 20 år.